

"Zis-a Domnul: Oricine voiește să vină după Mine, să se lepede de sine, să-și ia crucea și să-Mi urmeze Mie. Căci cine va voi să-și scape viața și-o va pierde, iar cine își va pierde viața sa pentru Mine și pentru Evanghelie, acela și-o va mântui. Căci ce-i folosește omului să câștige lumea întregă, dacă-și pierde sufletul? Sau ce ar putea să dea omul în schimb pentru sufletul său? Căci de cel ce se va rușina de Mine și de cuvintele Mele în neamul acesta desfrânat și păcătos, și Fiul Omului Se va rușina de el când va veni întru slava Tatălui Său, cu sfinții îngeri. Și le zicea lor: Adevărat grăiesc vouă că sunt unii din cei ce stau aici care nu vor gusta moartea până ce nu vor vedea Împărăția lui Dumnezeu venind întru putere." (Marcu 8, 34-38)

Biserica Ortodoxă, urmând tradiției neîntrerupte de la Apostoli, știe că Domnul Hristos nu S-a ferit de cruce, căci în primirea ei S-a arătat, mergând până la capăt, dragostea Lui și a Tatălui Său pentru oameni. Fiul lui Dumnezeu nu S-a multumit numai să Se facă om pentru noi, ca să rămână Frate cu noi în veci, ci a mers în dragostea Lui pentru noi până la a-Si da viața pentru noi, pentru ca, primind în Sine - ca om - moartea, să o și învingă prin Înviere, ca să ne dea și nouă puterea să înviem. De aceea, învierea Sa a fost legată de El strâns cu moartea. Primind moartea, a invins moartea.

Biserica Ortodoxă pomeneste totdeauna învierea lui Hristos împreună cu crucea. Înălțând crucea, cântăm: **"Crucii Tale ne închinăm, Hristoase, și sfântă Învierea Ta o laudăm și o cinștim"**. Hristos este pentru ea **"Cel ce a inviat din morti"**. Dacă n-ar fi murit, n-ar fi inviat. Hristos, fiind nu numai om, ci și Dumnezeu, rostul morții cu trupul a fost să facă din moarte un act de predare lui Dumnezeu și deci o trecere spre viață. Astfel, El a spus: **"Părinte, în mâinile Tale imi dau sufletul Meu"** (Luca. 23, 46). Iar Sfântul Pavel zice: **"Si dacă trăim, și dacă murim, ai Domnului suntem"** (Rom. 14, 8), sau: **"Căci mie a vieții este Hristos, și a muri, dobânda"** (Filip. 1, 21). Moartea Lui a fost astfel **"de viață făcătoare"** (Rugăciune la sfințirea Crucii).

Prin moartea primită de bună voie și din iubire pentru noi, a omorât Fiul lui Dumnezeu moartea, deci prin ea s-a arătat puterea lui Dumnezeu, nu prin omorârea altora, cum socotesc slujitorii răului. O spune aceasta Sfântul Apostol Pavel: **"Cuvântul crucii pentru cei ce pier este nebunie, iar pentru noi, cei ce ne mântuim, este puterea lui Dumnezeu"** (I Cor. 1, 18)

Pr. Prof. Dumitru Stăniloae (www.crestinortodox.ro)

Crucea înseamnă în cugetarea și viața creștină orice luptă cu răul, cu păcatul din noi, cu izvoarele posibile ale păcatului, egoismul, orice luptă pentru curățirea ființei noastre curgătoare de nămolul gândurilor și simțirilor tulburi și întinate, pentru a o face izvor limpede de viață lăuntrică și exterioară. Crucea este înfrânarea de la pornirile rele și urâte, de la lăcomia nestăpânită și egoistă, de la plăcerea care descompune, de la mânie și invidie, de la ura de frați, de la bârfire și de la toată fapta neiubitoare ce vrem să o săvârșim față de alții. Ca atare crucea înseamnă tăria bărbătească a voinței înțelepte și a minții bine intenționate în fața valurilor pornirilor inferioare din noi. Crucea înseamnă rezistență împotriva asalturilor acestor porniri, înfrânare de la tot ce ne ispitește cu o plăcere momentană, dar cu urmări rele pentru noi și pentru alții. Crucea înseamnă răbdare în purtarea unor greutăți și încercări de care nu putem să scăpăm prin acte pripite, ci ni le îngăduim și mai mult. Crucea înseamnă cumpătul și înțelepciunea în felul de a răspunde la ofensele și faptele nedrepte ale altora. Crucea înseamnă, cu un cuvânt, stăpânirea de sine, care întrunește în ea înțelepciunea, forța voinței și buna intenție în toate. Crucea e acțiune sau înfrânarea de la o acțiune din vederea largă a legăturilor fiecărui moment în care suntem puși cu momentele viitoare ale vieții noastre cu viața altora.

Crucea înseamnă și suferință numai întrucât e înfrânare de la voluptatea unor plăceri care pricinuiesc descompunerea ființei noastre, de la dulceața răzbunărilor care otrăvesc viața noastră, de la satisfacția unor lovituri date altora din invidie, dar care ne lasă răsucindu-se în chinuri propria ființă.

Pr. Prof. Dumitru Stăniloae (www.ziarillumina)

"Astăzi înainte merge Crucea Domnului, și credincioșii o primesc pre dânsa cu dragoste și câștigă tămăduiri sufletului și trupului și de toată boala. Pre aceasta o sărutăm cu bucurie și cu frică; cu frică pentru păcat, că nevrednici suntem, iar cu bucurie pentru mântuirea pe care o dă lumii, Cel Ce S-a pironit pre ea, Hristos Domnul, Care are mare milă."

"Nu este altă cale de mântuire, de ispășire a păcatelor, decât calea Crucii. Dacă ar fi fost alta, Dumnezeu ne-ar fi arătat-o pe aceea. Prin Cruce, prin suferința unei răstigniri în viață se intră în Împărăția lui Dumnezeu. Si se intră cu atât mai sigur, cu cât răbdăm o răstignire nedreaptă. Deci, cel ce vrea să se mântuiască n-are pe nimeni de osândit pentru crucea pe care o duce. Cine s-a hotărât cu toată puterea sufletului său să vină la Iisus, răstignirea-l așteaptă, dar acesta iubeste din tot sufletul pe cei ce-l răstignesc. In necazuri se vede iubirea omului de Dumnezeu și de oameni. In cuptorul suferintelor de tot felul se curățește sufletul omenesc pentru Împărăția lui Dumnezeu. Si suferința smereste trufia omului și Il face pe Dumnezeu prieten. Asa să vă tâlcuiți crucea pe care o aveți fiecare de dus! In Cruce Dumnezeu a ascuns o taină: taina mântuirii fiecăruia. Vai de cel ce nu are o cruce de dus: acela n-are prin ce se mântui".

Părintele Arsenie Boca (www.razbointrucuvant.ro)

Spovedania: Taina comunicării și comuniunii cu Dumnezeu (I)

teolog doctorand Alexandru Mălureanu - Elveția

Suntem moderni în comportamentul nostru personal? „Gândim liber” influențați de tendințele momentului sau încercăm să ne raportăm la anumite norme tradiționale, dar mereu actuale?

Pentru a comunica cu Dumnezeu și pentru a-L simți aproape trebuie să dorim să vorbim cu El. Prin Taina Spovedaniei avem certitudinea că Dumnezeu ne vorbește, prin sfaturile părintelui duhovnic, povățuindu-ne și ajutându-ne în momentele cheie ale vieții.

Avem o problemă importantă de rezolvat, un moment de cumpănă, o clipă de nedumerire? Dumnezeu ne va da răspunsul așteptat, dacă apelăm cu încredere la preotul duhovnic.

De cele mai multe ori, omul modern își ghidează viața în funcție de diverse interese, urmărite în decursul timpului care se scurge tot mai repede. Agitația este cea care caracterizează starea de permanentă nemulțumire și continuă căutare a unor lucruri trecătoare.

Într-o societate de consum, oamenii sunt îndemnați să creadă doar în ceea ce este palpabil, sesizabil și consumabil. **Trupul este centrul atenției omului modern, sufletul fiind neglijat cu multă ușurință.** Viața omului modern este limitată la realizarea și bunăstarea materială. De cele mai multe ori, acest „bine” material ascunde un „rău” spiritual. Într-o viață în care preocuparea pentru cele duhovnicești este neglijată, **păcatul este „la modă”.**

Libertatea rău înțeleasă duce la mutilarea sufletească, la pierderea discernământului duhovnicesc de a alege binele și de a evita răul, la lipsa timpului pentru examinarea conștiinței. **Persistența în greșeli și în păcate îl face pe omul modern să meargă din rău în mai rău, să uite de semenii care sunt în lipsuri și în suferințe.**

Această anormalitate a stării imorale orbește ochii duhovnicești ai oamenilor și-i dezinformează cu privire la realitate, transcendentul putând părea demodat și inutil. A te ruga lui Dumnezeu, a-ți aminti că Dumnezeu există, poate părea desuet, atunci când la modă este reîncarnarea, astrologia și tarotul, dar și experiențele ezoterice. Când răul capătă anumite materializări, când acel „bine” material este amenințat de crize economice (dar mai ales de crize spirituale), atunci pot apărea anumite impulsuri, anumite dorințe pentru rezolvarea problemelor financiar-spirituale. Soluția problemelor?

O soluție veche, dar prezentă, mereu actuală și morală: Dumnezeu. Omul modern consideră că Dumnezeu este dator să-l ajute, chiar dacă el nu-L ascultă. De multe ori, mijloacele de comunicare și de comuniune cu Dumnezeu sunt evitate, deoarece solicită o anumită normalitate statornică. Soluția problemelor este de multe ori desconsiderată, fiind mai „la îndemână” metodele cu influențe neopăgâne occidentalizate, care nu solicită atât de mult și care dau senzația unei rezolvări rapide și sigure. **(va urma)**

“Atunci când postul este însoțit de rugăciune, citire, priveghere, mers la biserică, spovedanie, Sfânta împărtășire, de fapte bune și mai ales de milostenie, atunci se face o pregătire foarte bună pentru Săptămâna Patimilor. Doar atunci vom simți Sfintele Patimi.”

“Dacă îl osândim pe fratele nostru, nu ne este de folos postul. Dacă postim, dar nu luăm aminte la gânduri și la cuvinte și nu păzim inima, nu avem folos. Postul aduce folos atunci când este însoțit de dragoste către aproapele.”

Arhimandritul Efrem, Egumenul Sfintei Mănăstiri Filoteu (www.razbointrucuvant.ro)

Joi, 11 aprilie 2013
Sf. Calinic de la Cernica
(1787 - †1868)

Vineri, 12 aprilie 2013
Sf. Mc. Sava de la Buzău
(334 - †372)

ANUNȚ: Mulțumim celor care au putut ajuta la înfrumusețării bisericii cu strane noi.

Programul săptămânii 7 aprilie 2013 – 14 aprilie 2013

Ziua	ORA	Slujbe
Duminică	7 aprilie	8 - 12 - Sf. Liturghie (a Sf. Cruci) - Pr. Dragoș
Duminică	7 aprilie	17 - 18 - Paraclisul Maicii Domnului și cateheză - Pr. Dragoș
Luni	8 aprilie	17 - 18 - Acatistul Sf. Arhangheli Mihail și Gavriil - Pr. Dragoș
Miercuri	10 aprilie	8 - 11 - Liturghia Darurilor mai înainte sfințite și Sfințirea mică a apei - Pr. Dragoș
Joi	11 aprilie	8 - 11 - Acatistul Sf. Calinic și Liturghia Darurilor mai înainte sfințite
Vineri	12 aprilie	8 - 12 - Liturghia Darurilor și Taina Sf. Maslu - Pr. Ticu și Pr. Dragoș
Vineri	12 aprilie	17 - 18 - Slujba acatistului - Pr. Dragoș
Sâmbătă	13 aprilie	8 - 12 - Sf. Liturghie și pomenirea celor adormiți - Pr. Dragoș
Sâmbătă	13 aprilie	17 - 18 - Vecernia Duminicii a IV-a din Post - Pr. Dragoș
Duminică	14 aprilie	8 - 12 - Sf. Liturghie (a Sf. Ioan Scărarul) - Pr. Ticu
Duminică	14 aprilie	17 - 18 - Paraclisul Maicii Domnului și cateheză - Pr. Ticu